

Slovo na 3. postní neděli

Před dvěma týdny upoutal o. arcibiskup Jan svou pozornost na sv. Jana Sarkandra. V nastávajícím týdnu v úterý 17. března si připomeneme 400. výročí od jeho mučednické smrti v Olomouci. I dnešní evangelium o Samaritánce souzní se sv. Janem. Jaká milost byla pro Samaritánku setkat se s Ježíšem. Nelze mluvit o náhodě, ale přímo o Božím záměru setkat se s žiznivou ženou – s hříšnicí. Tato žena neměla žádný důvod něco před Ježíšem skrývat, ale naopak využila jedinečné šance se vším se svěřit Zachránci – Spasiteli. A tak v něm vytryskl pramen, kterým zavlažila své sousedy a přivedla je k Ježíši. Dovedeme se těšit na svátost smíření? Tu a tam vidíme překážku v člověku, který sedí ve zповědnicí. Pojďme změnit cíl své zповědi: choďme k Ježíšovi, svěřme se jako Samaritánka Zachránci duše, těšme se na setkání s Ježíšem, který v nás chce obnovit křestní milost a Boží dětství. Máme postní dobu jako dar času, abychom vnitřně uzdravili a znovu v nás vytryskl pramen tryskající do života věčného. Každá svátost smíření je šance postavit se pod vodopád Božího milosrdenství, který odplaví všechna provinění a hojí duchovní zranění. Zopakuj, co nám řekl v pastýřském listu arc. Jan: „Využijme postní dobu k dobré zповědi a pamatujme, že plody této svátosti velmi závisí na přípravě. Nebojme se věnovat přípravě na zповěď hodně energie a času.“ Co je tou přípravou k zповědi? Ne postavit se do fronty před zповědnicí a nařikat, že tomu farářů to jde pomalu. Příprava má být především doma, v soukromí nebo snad v tichu kostela. A třeba si i otevřít kancionál a dobře zpytovat svědomí. A třeba se nestydět za to, že si něco poznamenám na papír, abych měl větší klid. Snažit se uzavřít zpytování svědomí upřímnou lítostí, vlastní modlitbou, která je vyznáním lásky, a dovršit předsevzetím. Nikdy neslibujme velké věci, veliká obrácení. Buďme stále pokorní a předsevzetí má být skromné, nepatrné a někdy si ho po zповědi i připomenout. Jen tak se pak budeme těšit do zповědnicce. Tam se nám podaří prožít skutečný „restart“ – nový začátek. O tuto milost prosme sv. Jana Sarkandra.

Chci vás všechny pozvat na letošní pouť za rodiny a duchovní povolání. Několik let putujeme na Velehrad v rámci děkanátní pouti. V letošním roce budeme putovat ke hrobu sv. Jana Sarkandra do Olomouce. Věřím, že pomine současná výjimečná situace a budeme moci zase putovat po stopách svatých. Děkanát Uherské Hradiště bude putovat do Olomouce v sobotu 23. května. Sraz poutníků z farností děkanátu bude v katedrále u hrobu sv. Jana. A tam začneme v 10 hodin společnou adorací. V 11 hodin začne pontifikální mše sv., při které budeme prosit za požehnání pro nová duchovní povolání. Po mši sv. bude čas na oběd, bude možnost navštívit především kapli, kde je skřípce, na kterém byl umčen sv. Jan. Bude také možnost navštívit arcibiskupský palác nebo kněžský seminář a jiné. Pak se jednotlivé farnosti vydají z Olomouce na poutní místo Dub nad Moravou. Tam bychom se měli všichni setkat na společné modlitbě růžence a zakončit pouť májovou pobožností. Věřím, že si datum 23. května už zapíšete do kalendáře a budeme společně putovat za sv. Janem.

P. Josef

P. Elias Vella promlouval o nové evangelizaci

Sekulární františkánský řád v ČR uspořádal na Velehradě už popáté duchovní obnovu. Od 23. do 28. února mezi františkány do poutního domu Stojanov zavítal minoritský kněz P. Elias Vella OFMConv z Malty.

Letos se ve svých promluvách zaměřil na novou evangelizaci. Kněz hned v úvodu více než sto účastníků upozornil, že žijeme v době, kdy se člověk opět klaní zlatému teleti, které je tentokrát v podobě peněz. Pokud dnes někdo někomu pomáhá, očekává za vše finanční odměnu. Hodnota člověka se soudí podle

toho, kolik vydělává peněz a co vytváří. Pokud je někdo starý a nic už nevytváří, společnost ho nepotřebuje.

„Dnes vládnou světu tři síly – politika, ekonomika a věda. Toto jsou nové prvky prostředí, v němž žijeme a máme v něj vnášet novou evangelizaci nejdříve skrze svůj život,“ připomněl P. Elias Vella.

Účastníci semináře se dále dozvěděli, že současná ekonomika podporuje konzumismus, který s sebou přináší velmi mnoho problémů. Kdo nemá peníze, cítí se méněcenný. Bída přináší násilí. Žijeme v rozvinuté kultuře. Na jedné straně už nemáme otroky, ale na druhé straně není svoboda náboženské kultury. Jsme svědky obrovského pronásledování křesťanů v různých částech světa, což táhne společnost ke dnu.

Součástí duchovní obnovy byly také skupinky, v nichž mohli účastníci sdílet, co je oslovilo, jak by se sami osobně mohli zapojit do evangelizace. Po celou dobu byli přítomni kněží, kteří nabízeli každý den svátost smíření a duchovní pohovory. Samozřejmostí bylo slavení mše svaté, adorace a chvály.

„Je důležité, abychom se nesoustředili na vytváření projektů, ale přiváděli lidi k Ježíši. Evangelizace znamená, že máme Ježíše v sobě a přinášíme ho druhým lidem. Mohu předat pouze zkušenost toho, co žiji. Kněz má za úkol formovat laiky, aby se stali pastýři pro druhé. Laik se totiž dostane do míst, kam se kněz nedostane. Církev je krb a Duch svatý oheň v něm. Krb bez ohně je jen dekorací a nedává teplo. Duch svatý dává lidem charismata, která máme používat uvnitř církve. Musíme být živými kameny ve stavbě nového světa. Evangelizace má být i péčí o chudé. Sociální práce, katecheze a evangelizace jdou ruku v ruce. Každý evangelizátor prožívá znechucení, cítí se osamělý, prodělává úzkosti, prožívá strach a smutek. Tím vším prošel i Ježíš. Nemůžeme očekávat, že si tím neprojdeme také. Ježíš je ale s námi a prosí Otce, aby nám dal Ducha svatého a měli jsme sílu vším projít,“ povzbudil na závěr účastníky semináře P. Elias Vella.

Pán se i letos dotýkal srdcí všech účastníků. Dokladem toho jsou silná svědectví.

„Seminář mě překvapil otevřeností, opravdovostí a kontaktností účastníků. Je pro mne potvrzením slov kardinála Tomáše Špidlíka, že duchovní život kvete jenom v osobním vztahu mezi živými osobami. Vytváření vztahů je to, co jsme na semináři jedinečným způsobem zakusili a co si odnášíme do všedních dnů,“ podělila se o bezprostřední dojmy exministrnyň řádu Hana Brigita Reichsfeld, která je národní radou řádu pověřena organizováním duchovních obnov na Velehradě.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Díky za karneval pro děti

Poslední neděli před Popeleční středou se na Orlovně konal karneval pro děti. Když jsme tam přišli, přivítala nás u vchodu jedna z maminek a naše Šarlota dostala na krk kytičku z papíru. Sál byl krásně vyzdobený nafukovacími balónky a papírovými květinami. Už to děti zaujalo. Když jsme si sundali boty a bundy, šli jsme se podívat, co je připravené za úkoly. Bylo jich celkem pět. poznávání květin, nafukování balónků a malování na ně. Dokonce děti dostaly každý i svůj balónek nafouknutý heliem. I když je pravda, že některé balónky brzy skončily u stropu. Dále děti skládaly puzzle a bylo pro ně připravené skládání květinové zahrádky ze stavebnice. Osobně můžu říct jako maminka téměř dvouleté holčičky, že toto a balónky ji bavilo nejvíc, hned po házení květů na terč, odsud nechtěla jít.

Celou dobu hrál k poslechu, k zábavě i tanci DJ. Karnevalem nás provázeli dva nádherní motýli a tři barevné květinčky. Děti měly k dispozici občerstvení v restauraci, byly napečené i nějaké buchty a perníky, a v nabídce byla i cukrová vata.

Moc se nám tady líbilo, děti se pobavily a zahrály si i zatančily, a my dospělí jsme se seznámili a popovídali si. Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří obětovali svůj volný čas, aby nám a

hlavně našim dětem tento karneval připravili. Chci poděkovat zejména Renatě Kůrové a jejím dětem a také Markétě Popelkové.

Maminka Tereza Popelková se Šarlotkou

Velké spolčo v malých horách

I když sněhu a zimy bylo tentokrát opravdu pomálu, vypravilo se naše Velké spolčo na spolčovúlet do tentokrát nepříliš Bílých Karpat. Na chatě Ondry Mráze jsme strávili dva dny, a to pátek 14. a sobotu 15. února roku 2020. V sobotu odpoledne nás pak dokonce svou návštěvou poctil otec Felix.

Hory si tentokrát na nás nepřipravily žádnou ze svých zimních nástrah, možná akorát jednu zledovatělou cestu ve svahu, na níž naše boty neměly příliš příležitost pevně stát. Zimní radovánky nám také zůstaly zapovězeny, snad jen jedna hromada sněhu nám poskytla potěšení provést něco se suchým oblečením.

Ale ani přebytek blátivé půdy nám nezabránil si tento výlet naplno užít a do operační paměti našeho mozku uložit spoustu nových zážitků. Věříme však, že příští rok si zase jednou budeme užívat zimy a sněhu plnými doušky.

Petr Hvozďa

Děkanátní setkání Modliteb matek

„Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť je tu mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země. Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův. Synové se vrátí na své území“.

To je motto, zaslíbení pro maminky, které se modlí v Modlitbách matek (MM). I ty děti, které se ztratí a zbloudí na cestách života, i ty se vrátí na cesty dobra. V sobotu 7.3. jsme se sešly ve farním kostele s maminkami z děkanátu, abychom se povzbudily v modlitbě za děti. Volné místo v kalendáři našla i národní koordinátorka Markéta Klímová a přijela mezi nás. Vyzývala nás k vytrvalosti v modlitbě. MM jsou prosté, jednoduché spiritualitou odevzdání. Odevzdání sebe, manžela, dětí do Boží vůle, kdy se vzdáváme režie života svých dětí a necháváme ji na tom nejpopovolanějším. A samy se necháváme proměňovat Božím milosrdenstvím. Modlíme se v malých skupinkách, tak se můžeme modlit kdykoliv a kdekoliv, nic nám v tom nemůže zabránit. Ani zlé časy, které mohou přijít. Každá maminka se může spolehnout, že je nesena modlitbami ostatních maminek.

Maminky byly nadšené z Markétina radostného projevu, což vydatně podpořila schola Pavelkových z Blatnice. Děkujeme!

Cituji: „Vše bylo silné a povzbuzující. Já měla chvílemi slzy radosti z toho, že patřím do takového společenství, že mám ty své drahé zlobivé v nejlepší péči, jaká může být. Díky Bohu.“ „Úžasné je, že se za moje děti modlí všechny maminky na celém světě, i když spím nebo pracuji. (země je kulatá) Jsme spojeni v modlitbě. „

Společně jsme se pomodlily a v menším počtu ještě pošpítaly o osobních svědectvích u dobrot na faře.

Bohu díky!!!

Marie Borošová

Bohoslužba v rodině se školou povinnými dětmi

<https://www.pastorace.cz/file/b11ef3298e55537c2081af3746881743/218247/Domaci-liturgie-s-detmi-Nouzovy-stav-2020.pdf>

<http://nedelevrodine.cz/>

<https://deti.vira.cz/kalendar/nedele-pracovni-listy/cyklus-a-doba-postni/>

<http://www.kanan.cz/3pusta.htm>

<https://www.mseonline.cz/>

(po kliknutí by se Vám měl odkaz otevřít v prohlížeči)

Modlitba arcibiskupa olomouckého

Hospodine, dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.
Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí.
Ty jediný jsi Pán. Jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně a se zahanbením v tváři přiznáváme,
že jsme byli příliš zahleděni do svých práv a nároků,
hledali příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin,
nedbali jsme na druhé, ani na tebe a tvůj řád.
K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc.
Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme nakupili hory odpadků.
Svou chamtivostí jsme zamořili pole pesticidy,
vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí,
chovali se jako páni světa a vládci stvoření,
upravovali si zákony i pravidla myšlení.
Přestals pro nás být jistotou, když je vše relativní,
a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.

Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většinou nevadilo, že schnou stromy a množí se myši,
že v zemích bez deště je hlad a lidé utíkají za chlebem.
Jiní přecházejí před válkou, která se vede proto,
aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.
Peníze a zisk se nám staly nejvyšším bohem,
jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo
i bídu chudáků v rozvojových zemích.
Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost,

chvilkové pocity nad věnost manželským slibům,
práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů,
na jistotu domova a zdravé morální životní prostředí,
protože jsme se nedokázali zřít špatného příkladu.
Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci,
milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit
a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.
Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí
jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země
bez nich upadají a nedokáží se samy pozvednout.

Přijmi, Pane, naši kajícínost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.
Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě,
který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.
Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obrat' nás a my se k tobě vrátíme.
Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany
a bezbožné budeme učit tvým cestám,
svědčit o tvé lásce a hlásat tvou dobrotu.
Dej nám svého Ducha, aby v nás miloval on,
když ze sebe nezištně milovat nedokážeme.
Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe,
nechat se vést moudrostí tvého slova,
aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království,
království spravedlnosti, lásky a pokoje.
Ty jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme,
že nás, Bože, nezklameš. Amen.

(Jan Graubner)

Svatá Korona, patronka před epidemiemi

X"uqw cup²"u²wcek"nf { "ug"mqt qpcxlt wu"-f "r q"egñ o "ux v ."lg"v gdc"uk'r lr qo gpqw'r qucxw"
o w gf pleg"l "rt xp²ej "u²egv"m gu cpux"l/"uk0Mqt qpw."mgt^a "d{ n"wev²k^a pc"t mwj qw'f qdwlcmj"
rcvt qm²r' gf "gr²lf go lgo k0C m²pk"nf { uk'r cv k²"m'qdñfjgp o "uxcv o ."q'lgf² "flkqv 'c'r xqf w'
x² g'xgm k0^a m0'

Podle údajů, které jsou k dispozici, víme, že se jako velmi mladá stala manželkou Viktora - římského vojáka ze Sieny. Oba byli členy rané křesťanské komunity. Sám Viktor byl křesťanem, který se během pronásledování Kristových následovníků v Římské říši nechtěl vzdát své víry, za což byl popraven stětím. Samotný velitel byl překvapen moudrostí tohoto mladého vojáka. Korona zemřela jako mladá vdova také mučednickou smrtí během pronásledování císaře Antonia Pia nebo Diokleciána. Mladá dívka byla popravena rotrhnutím mezi dvěma palmami. Její tělo bylo uvázáno uprostřed dvou pevně ohnutých palem, po jejich uvolnění bylo její tělo obrovskou silou roztrženo. Tento výjimečně krutý způsob poprav v panovníkovi podmínila odpověď dívky, která odmítla obětovat pohanským modlám: „*Dali mi jméno Korona a ty chceš, abych byla zbavena své koruny?*“

Wévř³ p¶'uk0'Mqt qp{.'r qf qdp ''lcmq''mjt qpcxlt wu'r řqo p ''x''o pqj c''| go řej ''r q''egř o ''ux v .'' řr gnt q ku'j t cplegõ0Ngi gpf c''q''v'v'q'o w gf přek' | 'r q| f přj q'wct qx mw'lg' | p' a o 'x' Cuk' 'Cl' leg' K' Gxt qř 0'

První řecká legenda Viktora a Korony umísťuje jejich mučednictví do Damašku, později se však opakovala v různých variantách. Proto se vedle dnešního hlavního města Sýrie uvádí jako místo úmrtí Antiochie na jihu dnešního Turecka, Alexandria v Egyptě, Sicílie a Marseille. Řecká, latinská a etiopská církev uctívá svatou Koronu.

Z Blízkého východu se legenda o ní dostala do Itálie nejpozději v šestém století. Pozůstatky obou manželů se nacházejí v Castelfidardo na pobřeží Jaderského moře nedaleko města Ancona. Už v tomto období byl postaven kostel, který jim byl zasvěcen a již v 6. století se sv. Korona ukázala jako příklad věrnosti ve víře. V roce 997 přinesl císař Otto III. její relikvie do Cách a v 14. století je císař Karel IV. nechal umístit do chrámu sv. Víta v Praze.

Rcvt qpnc' t' gf 'gr kf go l¶'

Z tohoto období pocházejí i první důkazy o uctívání této svěťice v Bavorsku, České republice a Dolním Rakousku. Tam a v některých dalších oblastech světa je Korona uctívána jako patronka, která chrání nejen před epidemiemi a nepříznivým počasím, ale je také symbolem vytrvalosti ve víře.

Tradice zahrnují například zvyk v Dolním Rakousku, a to každoroční poutě sv. Korony. V roce 1504 v malém městečku St. Corona am Wechsel byla nalezena v dutém kmeni lipového stromu malá soška sv. Korony, a tak na památku této události byla na tomto místě postavena kaple. Kult této svěťice je znám i v jiných částech Rakouska, také ve Vídni, kde je lékárna sv. Korony. Při této příležitosti rakouská média poukazují na to, že skutečnost, že mince ražené rakouskou mincovnou v letech 1892-1924 se nazývaly

„korunami“ na památku svěťice, by se měla vysvětlit skutečností, že sv. Korona je také patronkou dobré investice, lovců pokladů a hráčů loterií.

Katolická církev vzpomíná na sv. Koronu 14. května a doufejme, že do toho dne bude překonána a zažehnána veškerá hrozba současného koronaviru.

(zdroj www.cirkev.cz)

L5J9Fžj nřzj z : Ůřbř• ŮX' l < 'Ya Ůj . Žj \ Yfg_ Y f ŮXjgh4 ŮXc 'Wñ' Bz ` ŮX. \$' j ħg_ " Gj f' d ħgd j_ mXc' XŮýř c' ħj ŮL Ůj Yfi 'a jYñ' dcgř ŮhXc `&&' " &\$&\$'